

РЕШЕНИЕ

№ 199

гр. Пазарджик, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Христо Г.

при участието на секретаря МАРИЯ Й. ЧАМОВА
като разгледа докладваното от Христо Г. Гражданско дело №
20225220101356 по описа за 2022 година

Предявена е искова молба с правно основание чл.49 във вр. с чл.45 от
ЗЗД от ищеца Н. Н. А., ЕГН-***** от Затвора в гр. Пазарджик срещу
Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на
правосъдието, с адрес гр. София, бул. „Ген. Н. Столетов“ № 21,
представявана от Директора Ивайло Йорданов.

С подадената искова молба се иска от съдът да постанови решение , с
което да бъде осъден ответникът да заплати на ищецът обезщетение в размер
на 5000.00 лева за причинени на ищеца неимуществени вреди, които са били
претърпени в резултат на незаконосъобразното бездействие на служителите
на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, състоящо се в
неизплащане на присъдено със съдебно решение парично обезщетение.

Съгласно изложеното в исковата молба, с Решение № 2534/15.12.2015
г., постановено по административно дело 2329/2014 г. по описа на
Административен съд Пловдив, съдът е отхвърлил исковете на ищеца срещу
Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. Твърди се с подадената
искова молба, че с решение на Върховния административен съд по
административно дело №2038/2016 г. ответникът Главна дирекция
„Изпълнение на наказанията“ е бил осъден да изплати на ищеца Н. Н. А. сума

в размер на 300 лева като обезщетение за лошите и незадоволителни условия, при които А. е изтърпявал наказанието си в Затвора в гр. Пловдив, като на ищеца е била присъдена и законна лихва до изплащане на съответната сума. Твърди се в подадената искова молба, че впоследствие ищеца А. е прехвърлил тези свои вземания в размер на 300 лева ведно с съответната законна лихва на Г. М. А.. от с., област Кърджали. Твърди се, че служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ са отказали да изплатят съответното парично обезщетение, като са изложени подробни съображения в тази насока. Цитирана е съдебна практика и законови разпоредби.

Твърди се в подадената искова молба, че Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ не е изплатила дължимата сума на ищеца, поради което се е наложило същият да подаде писмо с №1889/24.03.2022 г. до главния директор на ГДИН София. Въпреки това, сумите които му се дължат не са били изплатени от ответника.

Оформен е петитум с който се иска от съда да осъди ответникът да заплати обезщетение на ищеца в размер на 5000.00 лева за причинените му неимуществени вреди, в резултат на незаконосъобразното бездействие на служителите на ответника. С допълнителна молба ищеца е уточнил, че претендира и присъждането на законна лихва върху тази сума, считано от подаване на исковата молба в съда, до окончателно изплащане на съответната сума.

Ищецът е посочил и банкова сметка съгласно изискванията на чл. 127 ал. 4 от ГПК.

В срока по чл. 131 от ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника.

С определение № 194/27.01.2022 г. съдът е освободил ищеца А. от внасянето на такси и разноски по производството.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени доказателства, намери за установено следното от фактическа и правна страна:

От приетите по делото доказателства се установява , че между страните е било водено административно дело №2329/2014г. по описа на Административен съд- гр.Пловдив, приключило с краен съдебен акт, с който съдът е отхвърлил исковете на ищеца А. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. Решението на Административен съд- гр. Пловдив е било

обжалвано от ищеца пред Върховен административен съд на Р. България, като е било образувано адм.дело №2038/2016г. по описа на ВАС. Върховният съд се е произнесъл с Решение №7353 от 13.06.2017г., с което е изменил решението на Административен съд- Пловдив, постановено по административно дело №2329/2014г., и е осъдил ответника Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на ищеца Н. Н. А., ЕГН-***** сума в размер на 300.00лв., представляваща обезщетение за претърпени от А. неимуществени вреди за периода 19.03.2014г. -14.04.2014г. от незаконосъобразните действия и бездействия , произтичащи от лошите условия в затвора в гр. Пловдив.

Същевременно, ответникът Н. А. е бил осъден да плати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“-гр. София следните суми: С решение №2/07.01.2015г , постановено по адм.дело№552/2014г по описа на Адм.съд-Пазарджик , влязло в законна сила на 22.12.2015г. - сумата от 300 лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение; с Решение №88/18.02.2015г по адм.дело №902/2014г по описа на Адм.съд-Пазарджик, , влязло в сила на 03.05.2016г., сумата от 300 лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение; с Решение №219/09.04.2015г по адм.дело№1025/2014г, влязло в сила на 26.05.2016г- сумата от 300 лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение; и с Решение №194/24.03.2015г. по адм.дело №901/2014г по описа на Адм.съд-Пазарджик, влязло в сила на 03.05.2016г сумата от 300 лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на Решение №2534/15.12.2015г по адм.дело№2329/2014г по описа на Адм.съд-Пловдив и Решение №7353/13.06.2017г по адм.дело №2038/2016г по описа на ВАС, е бил издаден изпълнителен лист на 17.10.2017г., с който Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е осъдена да заплати на Н. Н. А. сумата от 300.00 лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди за периода от 19.03.2014г до 14.04.2014г, произтичащи от лоши условия в Затвора-Пловдив.

С Договор за прехвърляне на вземане / договор за цесия/, собственоръчно изготвен от ищеца, Н. Н. А., ЕГН-***** е прехвърлил на Г. М. А.. с ЕГН ***** вземането си срещу ищеца на основание влязлото в сила съдебно решение №2534/15.12.2015г по адм.дело

№2329/2014г. по описа на Адм.сътд-Пловдив. Г. М. А.. е изпратила покана до ГДИН на 13.11.2017г. , към която е приложен сключеният договор за цесия.Тази покана е получена от ответника в настоящото производство на 16.11.2017г., видно от данните за входирането/ вх.№Г-614/16.11.2017г.

Между страните не се спори, че Г. М. А.. с ЕГН ***** е майка на ищеца Н. А..

Процесният договор за прехвърляне на вземане, по силата на който Н. Н. А. с ЕГН ***** е прехвърлил вземането си в размер на 300.00 лв., представляващо присъдено обезщетение с влязло в сила решение по адм.дело №2329/2014г. по описа на Адм.сътд-Пловдив, е бил оспорен от ГДИН по съдебен ред, като е било образувано производството по гр.дело №5052/2017г. по описа на РС- Пазарджик. С Решение №1210 от 18.10.2018г., постановено по гр.дело №5052/2017г. по описа на съда, РС- Пазарджик ОБЯВАВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН спрямо Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“-град София сключения между Н. Н. А. с ЕГН ***** и Г. М. А. с ЕГН ***** договор за прехвърляне на вземане.

Това решение на РС- Пазарджик, постановено гр.дело №5052/2017г. по описа на съда е било обжалвано пред Окръжен съд Пазарджик, като е потвърдено с Решение №139 от 19.04.2019г., постановено по в.гр.дело №68/2019г. по описа на ОС- Пазарджик, което е окончателно и не подлежи на обжалване.

Установява се също така, че на 26.05.2022г. от ГД“ИН“ Затвора- гр. Пловдив е била преведена по сметката на личната партида на Н. Н. А., ЕГН-***** в Затвора- Пазарджик сумата от 865.38лв., от които главница в размер на 500.00лв., а остатъкът от 365.38лв. – лихва. С главницата от 500.00лв. ответникът е заплатил на А. дължимата сума от 300.00лв. по Изпълнителен лист от 17.10.2017г. по №2038/2016г. по описа на ВАС , както и 200.00лв. по изпълнителен лист по административно дело №5776/2015г. по описа на ВАС.

Видно от представеното и прието по делото Извлечение по сметка, процесната сума от 865.38лв е постъпила по личната партида на Н. Н. А., ЕГН-***** в Затвора- Пазарджик на 27.05.2022г., след което същата е била удържана вследствие на наложени запори по изпълнително дело №39/2019г., изпълнително дело №40/2019г. и изпълнително дело №41/2019г.

по описа на СИС при РС- Ардино.

По делото е бил разпитан в качеството си на свидетел Д. П. Г., съгласно показанията на който, ищецът А. е бил много учуден и разочарован, че не е получил дължимото му се от ГДИН. А. потърсил отговор на този въпрос от администрацията на затвора, но не получил такъв. Според А. тези парични средства не били постъпили и по сметката на майка му, въпреки изричното му желание за това, като същите му били необходими за закупуването на телевизор. Ищецът бил изнервен и разочарован, че не е успял да получи дължимите му се пари, страдал от безсъние.

Предвид установената фактическа обстановка, от правна страна съдът съобрази следното:

Предявен е иск с правно основание чл.49 във вр. с чл.45 от ЗЗД от ищеца в настоящото производство Н. Н. А., ЕГН-***** от Затвора в гр. Пазарджик срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, с адрес гр. София, бул. „Ген. Н. Столетов“ № 21, представлявана от Директора Ивайло Йорданов, с който иск се претендира заплащането на обезщетение в размер на 5000.00 лева за причинените на ищеца неимуществени вреди, в резултат на незаконосъобразното бездействие на служителите на ответника. Твърди се от ищцовата страна, че служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието са причинили на ищеца неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразното си бездействие, състоящо се в неизплащане на присъдено със съдебно решение парично обезщетение. От приетите по делото доказателства се установява, че между страните е било водено административно дело №2329/2014г. по описа на Административен съд- гр.Пловдив, приключило с краен съдебен акт, с който съдът е отхвърлил исквете на ищеца А. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. Решението на Административен съд- гр. Пловдив е било обжалвано от ищеца пред Върховен административен съд на Р. България, като е било образувано адм.дело №2038/2016г. по описа на ВАС. Върховният съд се е произнесъл с Решение №7353 от 13.06.2017г., с което е изменил решението на Административен съд- Пловдив, постановено по административно дело №2329/2014г., и е осъдил ответника Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на ищеца Н. Н. А., ЕГН-*****

сума в размер на 300.00лв., представляваща обезщетение за претърпени от А. неимуществени вреди за периода 19.03.2014г. -14.04.2014г. от незаконосъобразните действия и бездействия , произтичащи от лошите условия в затвора в гр. Пловдив.

Предявеният от ищеца А. иск е допустим, тъй като е налице правен интерес за него от предявяването му.

Разгледан по същество, предявеният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан поради следните съображения:

За да се ангажира отговорността на ответника при условията на чл.49 във вр. с чл.45 от ЗЗД е необходимо да се докаже по несъмнен начин, че е налице деликт, от който са били причинени на ищеца неимуществени вреди, виновно причинени му от бездействието на служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при или по повод изпълнението на служебните им задължения.

Според настоящият съдебен състав обаче не са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки на закона, за да бъде ангажирана отговорността на ответника в настоящото производство, като установената от приетия доказателствен материал фактическа обстановка ярко контрастира с изложеното от ищеца. Не се спори между страните по делото ,че Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, с адрес гр. София, бул. „Ген. Н. Столетов” № 21, представлявана от Директора Ивайло Йорданов, е имало задължение към ищеца А. във връзка с водените административно дело №2329/2014г. по описа на Административен съд- гр.Пловдив и адм.дело №2038/2016г. по описа на ВАС. Налице е влязло в сила Решение №7353 от 13.06.2017г., с което ВАС е изменил решението на Административен съд- Пловдив, постановено по административно дело №2329/2014г., и е осъдил ответника Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на ищеца Н. Н. А., ЕГН-***** сума в размер на 300.00лв., представляваща обезщетение за претърпени от А. неимуществени вреди за периода 19.03.2014г.-14.04.2014г. от незаконосъобразните действия и бездействия , произтичащи от лошите условия в затвора в гр. Пловдив. Въз основа на Решение №2534/15.12.2015г по адм.дело№2329/2014г по описа на Адм.съд-Пловдив и Решение №7353/13.06.2017г по адм.дело №2038/2016г по описа на ВАС, е бил издаден изпълнителен лист на 17.10.2017г., с който

Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е осъдена да заплати на Н. Н. А. сумата от 300.00 лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди за периода от 19.03.2014г до 14.04.2014г, произтичащи от лоши условия в Затвора-Пловдив.

Същевременно се установи от приетите по делото доказателства, че А. също е имал насрещни задължения към ГДИН, тъй като е бил осъден да плати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“-гр. София следните суми: С решение №2/07.01.2015г , постановено по адм.дело№552/2014г по описа на Адм.съд-Пазарджик , влязло в законна сила на 22.12.2015г. - сумата от 300 лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение; с Решение №88/18.02.2015г по адм.дело №902/2014г по описа на Адм.съд-Пазарджик, , влязло в сила на 03.05.2016г., сумата от 300 лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение; с Решение №219/09.04.2015г по адм.дело№1025/2014г, влязло в сила на 26.05.2016г- сумата от 300 лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение; и с Решение №194/24.03.2015г. по адм.дело №901/2014г по описа на Адм.съд-Пазарджик, влязло в сила на 03.05.2016г сумата от 300 лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Твърденията на ищцовата страна, съгласно които дължимата се на А. сума от 300.00лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди за периода от 19.03.2014г до 14.04.2014г, произтичащи от лоши условия в Затвора-Пловдив, не му е била преведена от ответника се опровергават от приетите по делото писмени доказателства, от които се установява по несъмнен начин, че на 26.05.2022г. от ГД“ИН“ Затвора- гр. Пловдив е била преведена по сметката на личната партида на Н. Н. А., ЕГН-***** в Затвора- Пазарджик сумата от 865.38лв., от които главница в размер на 500.00лв., а остатъкът от 365.38лв. – лихва. С главницата от 500.00лв. ответникът е заплатил на А. дължимата сума от 300.00лв. по Изпълнителен лист от 17.10.2017г. по №2038/2016г по описа на ВАС , както и 200.00лв. по изпълнителен лист по административно дело №5776/2015г. по описа на ВАС. Видно от представеното и прието по делото Извлечение по сметка, процесната сума от 865.38лв е постъпила по личната партида на Н. Н. А., ЕГН-***** в Затвора- Пазарджик на 27.05.2022г., след което същата е била удържана вследствие на наложени запори по изпълнително дело №39/2019г., изпълнително дело №40/2019г. и изпълнително дело

№41/2019г. по описа на СИС при РС- Ардино.

Предвид изложеното, не би могло да се приеме, че е налице бездействие от страна на служителите на ответника, които да са отказали да изплатят дължимото обезщетение на А., както се твърди от ищеца. Обстоятелството, че реално преведената сума по сметката на личната партида на Н. Н. А., ЕГН-***** в Затвора- Пазарджик в размер на 865.38лв., е била удържана вследствие на наложени запори по изпълнително дело №39/2019г., изпълнително дело №40/2019г. и изпълнително дело №41/2019г.

по описа на СИС при РС- Ардино, не означава, че служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието не са изпълнили точно и в срок задълженията си да заплатят на ищеца процесната сума.

Инвокираното от ищцовата страна възражение, съгласно което, сумата не е следвало да бъде преведена по личната партида на Н. Н. А., ЕГН-***** в Затвора- Пазарджик, а по банкова сметка на неговата майка Г. М. А. с ЕГН ***** /каквото е било изричното желание на А./ се явява неоснователно. От приложените по делото съдебни решения е видно, че сключеният между двамата договор за прехвърляне на вземане, по силата на който Н. Н. А. с ЕГН ***** е прехвърлил вземането си в размер на 300.00 лв., представляващо присъдено обезщетение с влязло в сила решение по адм.дело №2329/2014г. по описа на Адм.суд-Пловдив, е бил оспорен от ГДИН по съдебен ред, като е било образувано производството по гр.дело №5052/2017г. по описа на РС- Пазарджик. С Решение №1210 от 18.10.2018г., постановено по гр.дело №5052/2017г. по описа на съда, РС- Пазарджик ОБЯВАВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН спрямо Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“-град София сключения между Н. Н. А. с ЕГН ***** и Г. М. А. с ЕГН ***** договор за прехвърляне на вземане. Това решение на РС- Пазарджик, постановено гр.дело №5052/2017г. по описа на съда е било обжалвано пред Окръжен суд Пазарджик, като е потвърдено с Решение №139 от 19.04.2019г., постановено по в.гр.дело №68/2019г. по описа на ОС- Пазарджик, което е окончателно и не подлежи на обжалване. От изложените обстоятелства се установява, че към момента на извършване на паричният превод /26.05.2022г./ не е бил налице действителен договор за цесия, поради което служителите на ответника правилно са наредили превода по личната партида на Н. Н. А., ЕГН-***** в Затвора- Пазарджик, в полза на който

е бил издаден изпълнителния лист.

След като веднъж сумата вече е постъпила по личната партия на Н. Н. А., ЕГН-***** в Затвора- Пазарджик, служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“-град София са били длъжни да съблюдават законовите разпоредби, уредени в Глава 45-та от ГПК „Изпълнение на вземанията на длъжника“. Към този момент ищецът Н. Н. А., ЕГН-***** е имал качеството на длъжник по изпълнително дело №39/2019г., изпълнително дело №40/2019г. и изпълнително дело №41/2019г. по описа на СИС при РС- Ардино, поради което на служителите на ответника е било забранено да предават дължимите суми на длъжника, съгласно разпоредбата на чл.507,ал.2 от ГПК. С оглед изискванията на закона, процесната сума от 865.38лв е постъпила по личната партия на Н. Н. А., ЕГН-***** в Затвора- Пазарджик на 27.05.2022г., след което същата е била удържана вследствие на наложени запори по изпълнително дело №39/2019г., изпълнително дело №40/2019г. и изпълнително дело №41/2019г. по описа на СИС при РС- Ардино.

Извършването на удържки от вземанията на лишените от свобода се подчинява на правилата на несеквестрируемостта , регламентирани в чл.446 ГПК и чл.78,ал.3 от ЗИНЗС, като въведената забрана за извършването на удържки се отнася единствено до вземанията за трудово възнаграждение или други възнаграждения за труд и за пенсия. Тъй като процесните вземания не попадат в изрично посочените групи, същите се явяват изцяло секвестрируеми.

Нормата на чл.78,ал.3 от ЗИНЗС изрично предвижда, че на лишените от свобода могат да се правят удържки съгласно действащите закони, но не повече от две трети от полагащото им се възнаграждение, като това ограничение не се отнася за удържките по задължение за издръжка. Следователно, правилно и законосъобразно, в изпълнение на наложените запори от съдебен изпълнител ,затворническата администрация в случая е удържала процесните суми. Не следва да се коментира и въпросът за несеквестрируемия минимум доколкото лишените от свобода са с гарантиран подслон, храна , облекло и здравни грижи, осигурени от Държавата. Съгласно редакцията на чл.446 от ГПК, доходите на лицата от пощенски записи и банкови преводи не попадат в обхвата на закона и се явяват секвестрируеми,

като срещу тях би могло да бъде насочено принудително изпълнение чрез налагане на заповед /какъвто е настоящият случай/. Служителите на ответника са били задължени / в качеството си на трето задължено лице по смисъла на закона/ да удържат съответните суми от личната партида на лишеният от свобода в пълен размер, като в противен случай биха носили отговорност по реда на чл.507 и сл. от ГПК.

Разгледана в конкретиката на настоящият казус, горепосочената правна регламентация води до извод, че ответникът е изпълнил законосъобразно и точно задълженията си, като в тази насока са приетите по делото доказателства, поради което не следва да се ангажира отговорността на ответника за причинените на ищеца неимуществени вреди, чието репарирание се иска с предявяване на настоящата искова молба. За да се реализира отговорността на лицата, които са възложили другиму извършването на някаква работа по чл.49 от ЗЗД, за вредите, причинени при или по повод на тази работа, следва да се установи извършването на противоправни и виновни действия или бездействия, какъвто не е настоящият случай. Тази отговорност има обезпечително гаранционна функция и произтича от вината на натоварените с извършването на работата лица. Следователно отговорността по чл.49 от ЗЗД настъпва, след като натовареното лице, при или по повод на възложената му работа, причини виновно вреда на пострадалия, като в конкретният казус не се установи лицето, на което е възложена работата, да има вина за причинените вреди.

Предвид изложените съображения, ищцовите претенции за заплащане на обезщетение в общ размер на 5000.00лв. за претърпени неимуществени вреди следва да се отхвърлят като неоснователни и недоказани.

По отношение на разноските : При този изход на делото, в тежест на ищеца следва да се възложи претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсултско възнаграждение, чиито размер на основание чл.78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.37, ал.1 от ЗПП, във връзка с чл.25, ал.1 от НЗПП съдът определя на 200.00 лева.

Воден от горното Пазарджишкият Районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от ищеца Н. Н. А., ЕГН-***** от Затвора в гр. Пазарджик срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, с адрес гр. София, бул. „Ген. Н. Столетов“ № 21, представлявана от Директора Ивайло Йорданов, иск с правно основание чл.49 във вр. с чл.45 от ЗЗД, с който се иска от съда да бъде осъден ответникът Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, да заплати на ищеца Н. Н. А., ЕГН-*****, сумата от 5 000.00 лева /пет хиляди лева/, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, които са били претърпени в резултат на незаконосъобразното бездействие на служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, състоящо се в неизплащане на присъдено със съдебни решения, постановени по административно дело №2329/2014г. по описа на Административен съд- гр.Пловдив и административно дело №2038/2016г. по описа на ВАС, парично обезщетение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда /30.06.2021г./ до окончателното изплащане на дължимите суми, **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.**

ОСЪЖДА Н. Н. А., ЕГН-***** от Затвора в гр. Пазарджик, **ДА ЗАПЛАТИ** на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, с адрес гр. София, бул. „Ген. Н. Столетов“ № 21, представлявана от Директора Ивайло Йорданов, сторените съдебно-деловодни разноски по производството в размер на 200.00 лева /двеста лева /, на осн. чл.78,ал.3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд- Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____